

bestemt, at de skulde holdes i god forsvarlig Stand, og det er det eneste Tilfælde, hvor der kan paapeges noget Saadant. Med Hensyn til det foreliggende Forslag vil jeg anfse det for at være at komme ind paa et Skraaplan at stemme Ja til Overgang til anden Behandling. Jeg er enig med de ærede Medlemmer, som sige, at det er tilstrækkelig forhandlet. Jeg skal slet ikke komme ind paa de tekniske Detailler, da jeg er enig i, at det kunne vi ikke magte her i Thinget. Vi have kritiseret saa længe, at der ikke er Mere at kritisere, og saa er der dem, der tro, at saa er det godt. Men det første Spørgsmaal er dog, om der overhovedet skal være en Fæstning, og ere vi her enige om, at der dels af politiske, udenrigspolitiske, og dels af finantistelle Grunde ingen skal være, ev det aldeles ligegyldigt, om den Fæstning, der bygges, er god eller slet. Saa jeg vil dog tage et lille Forbehold i denne Henseende; thi bygges der en slet Fæstning, som man nu er i Færd med, saa varer det ikke længe, førend det Dieblit kommer, da det maa staa klart for Alle, at enten maa den gøres fuldstændig færdig, saa at den virkelig bliver en god Fæstning, eller ogsaa maa det rives ned. Derfor siger jeg, at det, at stemme for Overgangen til anden Behandling, er at komme ind paa et Skraaplan, og inden man veed et Ord deraf, glider man, og kan ikke stoppe. Jeg agter derfor, da jeg er fuldstændig klar over, at dette Led af Kjøbenhavns Befæstning og Kjøbenhavns Søbefæstning i det Hele taget er en Fare for Danmarks Selvstændighed, at stemme mod Overgangen til anden Behandling.

**Brandes:** Jeg skal kun lige overfor den ærede Krigsminister tillade mig et Par Bemærkninger. Den ærede Minister sagde, at han gav mig Ret deri, at dette Thing stod sig bedst ved ikke at komme ind paa militære Forslags tekniske Detailler, og han henviste, saa vidt jeg forstod ham, til Tilstanden før 1864, da det var den almindelige Stik, at man angav den Sum, man vilde kunne anvende i militære Diemed, men ikke indlød sig paa Enkeltheder, med Hensyn til hvorledes Summen skulde benyttes; den ærede Minister sagde, at den Gang bevilgede man saadanne Summer, og saa rettede man sig derefter. Saa, jeg vil anbefale den ærede Minister, at han ogsaa retter sig efter, hvorledes man gik frem for 1864, idet man nemlig den Gang ikke byggede en Fæstning eller gjorde militære Udgifter undtagen for Penge, der vare bevilgede. Jeg skal tilføie, at den ærede Minister ikke i Dag har sagt Noget om, at han vil

forandre sin Arbeidsmethode, om jeg saa maa sige, paa dette Punkt, men dersom den ærede Minister vilde rette sig derefter, hvis han ikke vilde bruge andre Penge, end der er bevilget, skulde vi vistnok ret hurtigt her i Thinget komme til den Stik, at vi angave de Summer, som han eller andre Ministre skulde rette sig efter, naar de ønskede Noget udført paa Militarismens Omraade, og saa kunde den ærede Minister rette sig derefter; men saavidt jeg forstaaer den ærede Ministers hele Stilling til dansk Politik, tror jeg ikke paa, at det er hans Hensigt at følge Traditionen før 1864. Jeg skal iøvrigt med Hensyn til Sagens tekniske Side blot sige dette, at jeg gjorde opmærksom paa — og, som den ærede Minister erkjendte, havde jeg forstaaet Sagen rigtig — at der forelaa med Hensyn til dette Fort forskjellige Standpunkter, nemlig, at de Kanoner, som anbringes paa Fortet, skulde være enten med eller uden Taarne, og nu høre vi den ærede Minister sige, at hans sidste Standpunkt — og det beder jeg den ærede Minister lægge Mærke til — er slet ingen Opgivelse af det store Forslag paa 15 Mill. Kr., men det er kun — og det kunde den ærede Minister ligesaa gjerne sige strax — kun en Udflydning, en Opsættelse paa kort Tid; han vil ikke saaledes som Jakob vente 7 Aar for at faae sin Rachel; nei, han vil kun vente 3 Aar paa at faae sit Fort, og saa vil han benytte de næste Aar til at faae de Taarne, som han mener ville mangle, og uden hvilke han ganske vist efter sine egne Motiver til sine tidligere Forslag mener, at han ikke bør indrette sit Fort; thi i disse Motiver stod det, at et Pantserstib kunde løbe tæt ind til Fortet, og da jeg nu ikke kan tænke mig, at Pantserstibene skulde være blevne mere godlidende siden 1886, vil jeg ogsaa nok tro, som den ærede Minister siger, at han senere vil komme bort fra den ringere Ud-gave af Fortet og gaa til den store. Jeg skal endnu bemærke et Par Ord med Hensyn til, at jeg har kaldt Agitationen udenfor Salen, med Hensyn til hvad Høire kalder Forsvarssagen, malproper. Det er slet, fordi man tillægger Modstanderne andre Motiver end de virkelige. At man uden videre tillægger sig Fædrelandskjerlighed, medens man tillægger Modstanderne den modsatte Følelse, tillægger dem Mangel paa tilstrækkelig Kjerlighed til det Land, hvori de bo, tror jeg, at den ærede Minister vil indrømme mig, er malproport. Naar den ærede Minister saa sagde, at der fra en Mand, som staar mig nær, var drevet Agitation paa en Maade, som han troede at kunne betegne paa samme Maade, kan jeg ikke tro, at han derved sigtede til et Medlem i denne Sal, thi den